

Dierbare Broeders en Zusters,

Vandaag is het precies 160 jaar geleden dat de Heilige Maagd Maria voor het eerst verschenen is aan de kleine Bernadette Soubirous te Lourdes. 11 februari is dan ook de dag waarop de Kerk sinds vele jaren de Wereldziekendag viert. En dit jaar valt deze samen met de 6^e Zondag door het jaar.

Een mooi toeval, want, zoals de pelgrims van Lourdes, is ook de melaatse uit het evangelie van vandaag op zoek naar genezing van ziel en lichaam. Hij komt tot Jezus, vol hoop en met een diep geloof: *“Als Gij wilt, kunt Gij mij reinigen.”*

Wat ons treft in de houding van Jezus, is niet zozeer dat Hij de man geneest van zijn melaatsheids, maar wel dat Hij de man tot zich laat komen, dat Hij Zijn hand uitsteekt en hem aanraakt. Dat is niet zomaar een detail! In de eerste lezing hoorden we immers welk triest lot de melaatsen te beurt viel: zij werden uitgesloten uit de gemeenschap, mochten geen contact meer hebben met de andere mensen. Wat Jezus dus geeft, is veel meer dan medische hulp. Hij komt in contact met de melaatse, en toont dat hij bemind is, dat hij aanvaard is, dat hij in zijn waardigheid hersteld is.

Moeder Teresa zei ooit: *“De ergste van de hedendaagse ziektes is niet de melaatsheid noch de tuberculose, maar wel het gevoel ongewild te zijn, niet bemind, verlaten door iedereen.”* De ergste van alle zondes is daarom ook *“het gebrek aan liefde en aan vrijgevigheid, de verschrikkelijke onverschilligheid jegens zijn naaste.”* En dat gaat ieder van ons aan: allen kennen we wel iemand die eenzaam is, die ziek is, die opgesloten zit in zichzelf. Jezus nodigt ons uit om hem na te volgen en aan de zieke, de bejaarde, de arme het geschenk te doen van onze aanwezigheid, van onze liefde en aandacht. En dat hoeft helemaal niets te kosten... een glimlach volstaat dikwijls al.

Welnu, precies dezelfde boodschap vinden we terug in de verschijningen van O-L-Vrouw te Lourdes. Aan de ene kant heb je Bernadette: arm, ongeletterd en ziek; en samen met haar die ontelbare schare van pelgrims die hun zorgen en lijden meedragen naar de grot van Lourdes. En aan de andere kant hebt je Maria, die zich openbaart als de Onbevleete Ontvangenis, de geheel zuivere, vrij van alle smet en zonde. We zouden kunnen zeggen dat Maria een beetje het tegenbeeld is van de melaatse van het evangelie: hij de ‘bevleete’, Zij de ‘Onbevleete’.

Maar deze perfectie, deze schoonheid van Maria verwijdert haar niet van de mensheid. Wel integendeel, het *stelt haar juist in staat* om de mensheid te hulp te komen. Toen ze onder het kruis stond vertrouwde Jezus haar alle mensen toe: *“Ziedaar Uw zoon”*, zegt Hij tegen Maria... *“Ziedaar uw Moeder”*, zegt Hij tegen ons.

(Joh 19, 26-27) Op de Calvarieberg wordt Maria geroepen om Gods zorg met de Kerk en heel de mensheid te delen. Maria wordt er de *Salus Infirmorum*: het Heil van de Zieken en de *Refugium Peccatorum*: de Toevlucht van de Zondaars.¹

En zo zien we in de houding van Maria tegenover de arme Bernadette een spiegeling van de houding van Jezus tegenover de melaatse. Wat opvalt in de eerste verschijningen van Lourdes, is dat Maria niets zegt tot Bernadette. De *‘Mooie Dame’*,

---

¹ Cf. ZH Paus franciscus, Boodschap voor de Wereldziekendag 2018.

zoals Bernadette haar noemt, kijkt haar alleen maar aan en glimlacht. Maar ze kijkt haar aan zoals men een persoon aankijkt: als iemand die gewild is, die bemind is, aanvaard en gerespecteerd. En wanneer Maria voor het eerst spreekt tot Bernadette, dan doet ze dat ook met de grootste eerbied. *“Zou u zo goed willen zijn, hier veertien dagen te komen”*, zegt ze tegen het meisje dat door iedereen met ‘jij’ wordt aangesproken. Bernadette voelt zich zo, voor de eerste keer in haar leven, gewaardeerd en gerespecteerd. Zoals Paus Franciscus schrijft, herinnert dat er ons aan *“dat elke zieke een mens is en dat altijd blijft, en als zodanig moet bejegend worden. Zieken en –soms zwaar- gehandicapten, hebben hun onvervreembare waardigheid en zending in het leven en worden nooit zomaar een object.”* (boodschap Wereldziekendag 2017)

Dierbare Broeders en Zusters, door Zijn Kruis en Verrijzenis behaalde Jezus de definitieve overwinning op de zonde en de dood. Maar, zoals de heilige Johannes Paulus II het schreef²: Jezus’ kruisoffer en opstanding uit de doden heft allerm minst het aardse lijden op. Zij werpt echter op het lijden een nieuw licht, namelijk het licht van Gods liefde: *“Zo zeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij Zijn eengeboren Zoon heeft gegeven.”* (Joh 3,16) De gebeurtenissen van Lourdes en de genezing van de melaatse tonen ons dat enkel de Liefde de *“rijkste bron is om een antwoord te geven op de vraag naar de zin van het lijden.”*

We moeten ons er voor hoeden om God al te menselijk voor te stellen. Indien God kon lijden, dan zou Hij onderworpen zijn aan het kwaad, aan de zonde, dan zou Hij nooit onze Redder, onze Verlosser kunnen zijn. Maar, zoals de heilige Bernardus het treffend zei: *“God kan niet lijden, Hij kan medelijden”*. Hij werd mens, opdat Hij *“met de mens zou kunnen mede-lijden, werkelijk, in vlees en bloed...”*

“Door medelijden bewogen stak Hij de hand uit”, staat er in het evangelie van vandaag. En omwille van deze nabijheid van God, is *“elk menselijk lijden vervuld van con-solatio, de troost van Gods deelnemende liefde en daarmee de opgaande ster van de hoop.”* (Paus BXVI, Boodschap Wereldziekendag 2011)

En deze missie deelde Jezus aan het Kruis met Zijn Moeder, die toen ook onze moeder werd: *“Haar moederlijke medeleven met haar Zoon wordt moederlijke medeleven met elk van ons in ons dagelijkse lijden.”* (id.)

Moge Zij ons helpen en bijstaan, de *“tranen van onze ogen wissen”* (Op. 21,2), en ons ooit laten deelhebben aan de gelukzaligheid van het Hemelse Jeruzalem. Amen.

---

² Encycliek *Salvifici Doloris*